

det kan kaldes en ligeartet Beskatning; naar Dverne for Dieblisset ere saa forffjelligt stillede, at nogle maaffee om et Par Aar blive frie, vel at mærke uden at give nogen Indløsningssum og uden at betale nogen Godtgjørelse, hvorimod andre Dvere, der ikke komme under saadanne gunstige Forhold, skulle afløse deres Forpligtelse med det 25dobbelte af det aarlige Beløb. Hertil kommer, at mange Sogne og mange Dele af Landet, ja maaffee den største Deel af Landet, uden nogen Afgift fra Brokornsydernes Side alt for længe siden ere blevne befriede for denne Byrde, idet de større Communer have indløst Broerne paa Grund af nye Belanlæg, enten som Hoveds eller mindre Landeveie, eller derved at Bevillingerne ei ere blevne fornyede. Jeg indseer ikke, hvori den Forbrydelse, om jeg saa maa sige, skal ligge hos de Brokornsydere, som nu ere saa uheldige at være forpligtede til aarlig Dvelse, til et reelt Privilegium, at de skulle betale saa stor Afløsning, medens deres Medborgere, der boe ved Siden af i det samme Herred, ja samme Sogn, ere blevne frie for Intet. Det forekommer mig at være ubilligt, at de, der nu i en Række af 20—30 Aar have betalt Afgifter, medens de Andre vare frie, nu oven i Kjøbet skulle betale en Afløsningssum af det 25dobbelte.

C. C. Møller: Ja, jeg maa, efterat have overvejet denne Sag saa noie, som det stod i min Magt, tiltræde de Vædringsforslag, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Nørgaard) tilligemed flere andre ærede Medlemmer, ikke alene fordi Landstinget og Regjeringen have været entige derom, hvilket jeg lægger megen Vægt paa, men i Særdeleshed fordi jeg finder, at der ikke er nogen gyldig Grund til, at man her skulde forandre Væderlaget, fra det 20dobbelte til det 25dobbelte. Jeg kan ikke betragte Eiendommen af en Bro paa samme Maade, som jeg betragter anden Eiendom, thi i det Dieblis, at Veien faaer en anden Retning og Broen altsaa ikke længere har nogen Betydning, bortfalder af sig selv den Indtægt, som Broeieren hidtil har havt, *se*. § 2: Indløsningsen kan undgaaes, naar Broen ved et

nyt offentligt Belanlæg gjøres overflødig. Jeg troer ogsaa, at man med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal bør tage noget Hensyn til den stigende Rentefod: En tyvedobbel Godtgjørelse vil jo herefter, naar Rentefoden stiger til 5 pCt., være en fuldkommen tilstrækkelig Afløsningssum, idet Vedkommende ikke alene faaer Capitalen, men tillige Udgiften til den samme aarlige Indtægt. Jeg skal derfor anbefale de ærede Forslagsstilleres Forslag.

N. P. Hansen: Ja, naaget jeg betragter det Vædringsforslag, som er stillet til § 4, for det heldigste, skal jeg dog nu, da det er taget tilbage, tillade mig at anbefale det Vædringsforslag, som er stillet . . .

Formanden: Tillader den ærede Rigsdagsmand, at jeg gjør ham opmærksom paa, at Forslaget ikke er taget tilbage. Det er, at forstaae saaledes, at, hvis Forslaget til § 2 antages, betragte Forslagsstillerne Forslaget til § 4 som et subsidiairt, der da ikke skal komme under Afstemning, men forsaavidt Forslaget til § 2 forkastes, vil det komme under Afstemning.

N. P. Hansen: Jeg takker for den ærede Formands Dplysning; det var altsaa en Misforstaaelse, at jeg antog, at Forslaget var taget tilbage af den ærede Forslagsstiller. Jeg skal dog tillade mig at anbefale Forslaget til § 2, som værende i de vedkommende Communes særlige Interesse, da det gaaer ud paa at lette den Byrde, som denne Lov tilfældigvis paalægger enkelte Communer fremfor andre. Jeg maa dernæst bede det ærede Thing vel at overveie, at det Tidspunkt, paa hvilket vi her tale om at paalægge de vedkommende Sogne en forøget Udgift, ingenlunde er det heldigste Tidspunkt at paalægge de Skatteydende et forøget Udgiftspaalæg i Særdeleshed af en Dvelse som denne, der gaaer ud paa at skaffe de Reisende en Fordeel og Bequemmelighed paa de enkelte Communes Beføstning. Jeg mener, at man idetmindste skulder at gaae frem mod disse med Lempe. Jeg opfatter ogsaa min ærede Naboes Fremstilling af Communernes Forhold i Modsetning til Dverne,